

IV

(Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten)

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. oktober 2009

om den statsstøtte C 59/07 (ex N 127/06 og NN 13/06), som Italien har ydet til Ixfin SpA

(meddelt under nummer K(2009) 8123)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2010/359/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ⁽¹⁾ i overensstemmelse med disse artikler og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

- (1) Den 18. november udstedte Italien et dekret om bevilling af redningsstøtte til virksomheden Ixfin SpA (herefter benævnt »Ixfin« eller »virksomheden«). Efter de italienske myndigheders anmeldelse af foranstaltningen den 23. februar 2006 registrerede Kommissionen indledningsvis sagen under N 127/2006. Da det var blevet godtgjort, at der allerede var blevet udbetalt støtte fra december 2005 i strid med stand still-klausulen, blev sagen registreret under et andet nummer, nemlig NN 13/2006.
- (2) Ved brev af 5. april 2006 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger og modtog svar herpå ved brev registreret den 29. maj 2006. Den 9. juni 2006 blev der afholdt et møde med de italienske myndigheder, der her meddelte Kommissionen, at Italien ville fremsende en omstruktureringsplan.
- (3) Ved brev registreret den 13. juni 2006 meddelte Italien Kommissionen, at de italienske myndigheder som svar på Ixfins anmodning om at forhøje støttebeløbet til 17,3 mio. EUR faktisk havde givet deres foreløbige samtykke, der dog var betinget af, at Kommissionen afgav en positiv

udtalelse. Ved brev af 19. juni 2006 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger og modtog svar herpå ved brev registreret den 26. juni 2006.

- (4) Den 5. juli 2006 sendte Kommissionen Italien en påmindelse vedrørende den omstruktureringsplan, som de italienske myndigheder havde meddelt ville blive tilsendt Kommissionen.
- (5) Ved brev registreret den 9. august 2006 fremlagde Italien yderligere oplysninger, hvoraf det fremgik, at domstolen i Napoli (herefter benævnt »domstolen«) havde erklæret virksomheden insolvent den 5. juli 2006. Som svar på Kommissionens anmodning af 29. november 2006 om yderligere oplysninger sendte Italien en del af de ønskede oplysninger ved brev af 7. december 2006. Den 22. december 2006 sendte Kommissionen Italien en påmindelse, hvori den anmodede Italien om at sende de manglende oplysninger, idet den præciserede yderligere, hvilke oplysninger der var nødvendige. Kommissionen ønskede navnlig oplyst, hvorvidt det ved afslutningen af konkursproceduren kunne forudses, at virksomheden ville blive afviklet, og at alle dets kommercielle aktiviteter ville ophøre, eller om der forelå mulighed for, at virksomhedens kommercielle aktiviteter kunne blive videreført i en anden form, f.eks. ved at sælge virksomheden som en »going concern«.
- (6) De italienske myndigheder svarede ved brev af 14. marts 2007 og bekræftede, at alle aktiviteterne var ophørt. I samme brev præciserede Italien imidlertid, at det på daværende tidspunkt ikke var muligt at fastslå, om det eventuelt ville være muligt at genoptage virksomhedens aktiviteter, da det var vanskeligt at indhente oplysninger herom. Den 14. juni 2007 anmodede Kommissionen Italien om oplysninger om enhver anden foranstaltning, der måtte være blevet iværksat inden for rammerne af konkursproceduren, og præciserede ved denne lejlighed, hvilke oplysninger den anså for at være vigtige.
- (7) I oktober 2007 erfarede Kommissionen via pressen, at der muligvis blev udbetalt omstrukturingsstøtte til Ixfin.

⁽¹⁾ EUT C 30 af 2.2.2008, s. 21.

- (8) Den 11. december 2007 vedtog Kommissionen beslutningen om at iværksætte en formel undersøgelsesprocedure ⁽²⁾ (herefter benævnt »beslutningen om indledning af proceduren«), idet den pålagde de italienske myndigheder at besvare en række spørgsmål inden for en måned og opfordrede de relevante parter til at fremsætte deres bemærkninger. Den 7. januar 2008 anmodede Italien om en forlængelse af fristen for fremsættelse af bemærkninger vedrørende beslutningen om at indlede proceduren, og der blev indrømmet myndighederne en forlængelse af fristen til den 12. februar 2008. Italien sendte kun delvise oplysninger pr. e-mail den 15. januar 2008, den 12. marts 2008 og den 25. marts 2008.
- (9) Den 25. marts 2008 modtog Kommissionen kuratorens bemærkninger, og disse bemærkninger blev tilsendt Italien den 18. april 2008 ledsaget af en anmodning om oplysninger. Den 24. april 2008 besvarede Italien denne anmodning og kommenterede de bemærkninger fra tredjemand, som var blevet fremlagt for myndighederne.
- (10) Den 20. oktober 2008 anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger, som den modtog ved brev af 30. oktober 2008. De italienske myndigheder videre sendte Kommissionens anmodning til kuratoren, der fremsendte yderligere oplysninger den 18. november 2008.
- (11) Ixfin er en stor virksomhed, der ligger i Marcianise (Caserta), i regionen Campania.
- (12) Ixfin er et italiensk selskab inden for den såkaldte kontraktproduktionssektor (produktion og montering af kort og andre elektroniske produkter) samt inden for callcenter- og logistikbranchen.
- (13) Indtil 1999 var Ixfin ejet af Olivetti-koncernen, og virksomhedens produkter blev solgt under mærket Olivetti. I 1999 besluttede Olivetti at indstille alle sine produktionsaktiviteter, og Ixfin blev solgt til Finmek SpA.
- (14) Fra 2003 var Ixfin et datterselskab under Maxfin Srl, der var ejet af Pufin Srl, som er et selskab, der beskæftiger sig med levering af tjenesteydelser til virksomheder (af handelsmæssig, administrativ og logistisk art), og som er moderselskabet i Pufin-koncernen, der ejes af familien Pugliese.
- (15) Ixfin ejer direkte og indirekte fire andre selskaber, nemlig Nicofin Srl (99 %), Uni.com Partecipazioni Srl (100 %), Uni.com SpA (100 %), Uni.com Ricerche Srl (100 %).
- (16) Ixfins vanskeligheder skyldtes bl.a., at virksomheden hovedsagelig handlede på tredjemands vegne og derfor var afhængig af tredjemands ordrebeholdning. I de forgangne ti år har markedet for elektronik imidlertid været kendetegnet af en generel krise, som virksomhederne inden for denne branche har overlevet ved at øge effektiviteten gennem udnyttelse af stordriftsfordele eller ved at flytte produktionen til lande med en lav arbejds løn.
- (17) Så snart det blev konstateret, at Ixfin befandt sig i en krisesituation, blev virksomheden i marts 2004 solgt til en investor, der var indstillet på at tilføre de ressourcer, der var nødvendige for at føre virksomhedens aktiviteter videre. Investorens plan blev imidlertid aldrig blevet iværksat, og som følge heraf endte virksomheden allerede i september 2004 i en solvenskrise. I december 2004 købte Pufin-koncernen igen virksomheden, der havde tabt yderligere 20 mio. EUR, for et symbolsk beløb. I december 2004 ophørte virksomheden med sine aktiviteter.

- (18) I nedenstående tabel illustreres Ixfins økonomiske situation på tidspunktet for tildelingen af støtten:

Tabel 1

(EUR)

	Omsætning	Nettoresultat	Skyldige skatter og afgifter	Skyldige sociale udgifter
31.12.2003	104 000 000	11 000	9 000 000	20 800 000
31.12.2004	75 000 000	(2 000 000)	14 800 000	26 100 000
31.5.2005	3 000 000	(**)	16 000 000 (*)	27 700 000 (*)

(*) August 2005.

(**) Ingen tilgængelige data.

(2) Se fodnote 1.

II.2. Støtteforanstaltningen

- (19) Den 18. november udstedte ministeriet for økonomisk udvikling (herefter benævnt »ministeriet«) et dekret om udbetaling af redningsstøtte til Ixfin. Finansieringen heraf var baseret på midler, der var blevet bevilget i lovdekret nr. 35 af 14. marts 2005 ⁽³⁾ (»konkurrencedekretet«), der efterfølgende blev ændret ved artikel 11 i lov nr. 80 af 14. maj 2005 ⁽⁴⁾ og herefter præciseret med det tværministerielle udvalg for økonomiske programmets beslutning nr. 101 af 29. juni 2005. I denne beslutning fastslås det, at finansieringen kun gennemføres, hvis en garanti aktiveres, og hvis formålet med foranstaltningen er at redde en kriseramt virksomhed.
- (20) Der blev ydet garanti for et lån optaget hos BancApulia (herefter benævnt »banken«) på 15 mio. EUR efter Euribor 3M med et rentetillæg på 1,25 procentpoint, dvs. til en basisrente på 3,591 %. Lånets løbetid var på seks måneder med virkning fra den 30. december 2005.
- (21) Støtten blev hovedsagelig anvendt til at betale en del af virksomhedens forfaldne gæld. De italienske myndigheder hævder, at disse betalinger var presserende, idet nogle kreditorer allerede havde indgivet anmodninger til domstolene med betalingspåkrav.
- (22) De italienske myndigheder meddelte desuden Kommissionen, at Ixfin havde anmodet om, at det beløb, der var omfattet af garantien, blev fastsat til 17,3 mio. EUR.

II.3. Ixfins insolvens

- (23) Den 5. juli 2006 blev virksomheden officielt erklæret insolvent, og konkursproceduren blev indledt ⁽⁵⁾.
- (24) I marts 2007 anmodede ministeriet, hvis fordring var blevet registreret i forbindelse med konkursbehandlingen, den kompetente domstol om at ændre konkursbehandlingen til en retslig procedure, som ville indebære, at

virksomhedens aktiviteter ville kunne videreføres (herefter benævnt »tvangsadministration«) ⁽⁶⁾. Denne foranstaltning er fastlagt i bekendtgørelse nr. 270 af 8. juli 1999 (herefter »bekendtgørelse nr. 270/1999«).

- (25) Inden Kommissionen iværksatte den formelle undersøgelsesprocedure, havde den via pressen erfaret, at Ixfin eventuelt kunne være blevet sat under tvangsadministration i henhold til aftalememorandummet om reindustrialisering af provinsen Caserta (herefter benævnt »memorandummet«), der var undertegnet af de italienske myndigheder, fagforeninger og arbejdsgiverforeninger. Beløbet i henhold til dette memorandum, der var undertegnet af de italienske myndigheder, fagforeninger og arbejdsgiverforeninger, lå mellem 40 og 60 mio. EUR, som var fordelt på forskellige foranstaltninger. På grundlag af de oplysninger, som Kommissionen var i besiddelse af på daværende tidspunkt, fremgik det, at formålet med denne aftale var at genoprette produktionen og redde arbejdspladserne på industrivirksomhederne i provinsen Caserta.

III. KOMMISSIONENS BETÆNKELIGHEDER PÅ TIDSPUNKTET FOR IVÆRKSÆTTELSEN AF PROCEDUREN I MEDFØR AF ARTIKEL 88, STK. 2

- (26) I beslutningen om at indlede proceduren og på grundlag af de tilgængelige oplysninger i denne fase udtrykte Kommissionen betænkeligheder med hensyn til redningsstøttens forenelighed med Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder ⁽⁷⁾ (herefter benævnt »rammebestemmelserne«).
- (27) Kommissionen anmodede Italien om yderligere oplysninger med henblik på at fastslå, om støtten til Ixfin kunne godkendes, og anmodede ligeledes om regnskaberne for Pufin og Maxfin for at påvise, at krisen var for alvorlig til, at koncernen selv kunne håndtere den.
- (28) For så vidt angår redningsstøttens overensstemmelse med rammebestemmelserne, betvivlede Kommissionen, at rammebestemmelsernes punkt 25, litra d), var blevet overholdt. For at være i overensstemmelse med disse bestemmelser skulle redningsstøtten være begrænset til det minimumsbeløb, der var nødvendigt for at holde virksomheden kørende i den periode, som støtten var godkendt for. Italien blev i denne forbindelse anmodet om yderligere oplysninger om, hvorvidt redningsstøttens størrelse stemte overens med disse bestemmelser, og bl.a. om en bekræftelse af, at ovennævnte garanti var begrænset til et lån på 15 mio. EUR og ikke blev forhøjet til 17,3 mio. EUR som ønsket af virksomheden.

⁽³⁾ Italiensk lovtidende nr. 62 af 16.3.2005.

⁽⁴⁾ Italiensk lovtidende nr. 111 af 14.5.2005.

⁽⁵⁾ I henhold til Kommissionens fortolkning af den italienske lovgivning forstås ved »konkursprocedure« en retslig procedure, der indledes, hvis en virksomhed erklæres insolvent. En skifteretsdommer behandler sagen, mens kuratoren beskæftiger sig med fordelingen af debtors aktiver, og et kreditorudvalg repræsenterer alle kreditorerne. I forbindelse med behandlingen af sagen udarbejdes der en fortegnelse over prioriterede kreditorer i henhold til bestemmelserne i den italienske civillovbog med henblik på at indfri kreditorernes fordringer gennem salg af selskabets aktiver, hvilket først bliver gennemført, hvis virksomheden træder i likvidation.

⁽⁶⁾ I henhold til Kommissionens fortolkning af gældende italiensk lovgivning forstås ved »tvangsadministration« en administrativ procedure, der finder anvendelse på store, insolvente virksomheder (kun virksomheder med flere end 1 000 ansatte), og hvor udgangspunktet er en »omstruktureringsplan«, der har til formål at undgå konkurs. Der er således tale om en procedure, hvis formål er at omorganisere selskabet i stedet for at lade det træde i likvidation, jf. Kommissionens beslutning af 4.7.2006 i sag NN 16/2006, CIT (EUT C 244 af 11.10.2006, s. 14).

⁽⁷⁾ EUT C 244 af 1.10.2004, s. 2.

- (29) Kommissionen fremhævede desuden, at hovedformålet med redningsstøtten ikke måtte være at udskyde det tidspunkt, hvor virksomheden ville blive erklæret insolvent, men at en omstrukturering af virksomheden derimod skulle være formålet. Det forekom imidlertid stadig Kommissionen, at det eneste formål med redningsstøtten havde været at genforhandle omlægningen af gælden og således redde virksomheden fra insolvens. Kommissionen anmodede bl.a. om dokumentation for, at Ixfin forsøgte at udarbejde en omstruktureringsplan i denne periode.
- (30) Kommissionen anfægtede endvidere, at rammebestemmelsernes punkt 25, litra c), var blevet overholdt, idet det i denne bestemmelse fastslås, at medlemsstaten senest seks måneder efter den første gennemførelse af redningsstøtteforanstaltningen skal tilsende Kommissionen en omstruktureringsplan eller en likvidationsplan eller dokumentation for, at garantien er ophævet.
- (31) Kommissionen betvivlede ydermere, at princippet om engangsstøtte i medfør af rammebestemmelsernes punkt 72 ff. var blevet overholdt.
- (32) I beslutningen om at indlede proceduren udtrykte Kommissionen desuden tvivl om, hvorvidt Ixfin havde modtaget tillægsstøtte (jf. betragtning 25 i nærværende beslutning) med henblik på at fremme konkursbehandlingen. Kommissionen bemærkede, at selv om denne støtte blev udbetalt i medfør af lov nr. 181 fra 1989 (eller senere ændringer), var dette ikke ensbetydende med, at den alligevel ville være forenelig med bestemmelsen, når man tager udgangspunkt i Kommissionens beslutning i sag N 214/03, da denne tilladelse i henhold til beslutningen var udstedt på grundlag af den undtagelse til artikel 9, der finder anvendelse på kriseramte virksomheder. Det fremgår tydeligt, at Ixfin ikke desto mindre er en kriseramt virksomhed i medfør af rammebestemmelsernes punkt 10, litra c), da virksomheden er under konkursbehandling. Kommissionen bemærkede således, at enhver form for støtte til omstrukturering kun kan anses for at være i overensstemmelse med bestemmelserne, hvis forudsætningerne i rammebestemmelsernes punkt 31-51 er opfyldt.
- (33) Kommissionen har imidlertid ikke modtaget en anmeldelse vedrørende omstruktureringsstøtte og er heller ikke blevet orienteret om en omstruktureringsplan, der eventuelt ville indebære, at den pågældende støtte kunne opfylde de betingelser, som var nødvendige for, at der kunne gives tilladelse til omstruktureringsstøtte i medfør af rammebestemmelserne. Kommissionen betvivlede især kraftigt, at en omstruktureringsplan, selv hvis der faktisk forelå en sådan, ville have dokumenteret, at virksomhedens økonomiske og finansielle rentabilitet var genskabt.

IV. DE ITALIENSKE MYNDIGHEDERS BEMÆRKNINGER

- (34) Den 15. januar 2008 fik Kommissionen tilsendt referatet fra mødet den 9. januar 2008, der var blevet afholdt i ministeriet og vedrørte Ixfin. Af referatet fremgik det, at ministeriet havde besluttet at appellere domstolens afgørelse om ikke at sætte Ixfin under tvangsadministration.
- (35) Den 12. marts 2008 underrettede de italienske myndigheder Kommissionen pr. e-mail om, at det var vanskeligt for myndighederne at indhente de nødvendige oplysninger, og anmodede om en midlertidig løsning. Den 25. marts 2008 bekræftede de italienske myndigheder, at den påståede omstruktureringsstøtte på 40 mio. EUR faktisk ikke var blevet udbetalt til Ixfin.

V. BEMÆRKNINGER FRA TREDJEMAND

- (36) Ved brev af 27. marts 2008 modtog Kommissionen bemærkninger fra Ixfins kurator.
- (37) For så vidt angår Ixfins insolvens præciserede kuratoren, at Ixfin på det pågældende tidspunkt var gået konkurs. Ændringen fra konkurs til tvangsadministration er faktisk underlagt proceduremæssige og grundlæggende betingelser. Domstolen har ved afgørelse af 4. januar 2008 anført, at betingelserne for genoprettelse af virksomhedens økonomiske balance ikke forelå, og at konkursen derfor ikke kunne ændres til tvangsadministration. Ministeriet har indbragt denne afgørelse for appeldomstolen i Napoli (herefter benævnt »appeldomstolen«).
- (38) Kuratoren anførte desuden, at de økonomiske aktiviteter er ophørt, da virksomheden stadig er erklæret konkurs.
- (39) Med hensyn til ovennævnte memorandum præciserede kuratoren, at dette dokument blev vedtaget af ministerrådets formandskab den 20. juni 2007. Den 25. oktober 2007 blev der afholdt møde i en koordineringsgruppe, der skulle udarbejde en mere detaljeret investeringsplan. Som det imidlertid fremgår af kuratorens bemærkninger og navnlig af domstolens afgørelse, forelå der ingen konkret opfølgning på investeringsplanen, der forblev abstrakt og ikke indeholdt nogen angivelse af, hvilke projekter der skulle støttes, og hvilke eventuelle ressourcer der kunne anvendes. Kuratoren fremhævede desuden, at der ud over den pågældende redningsstøtte ikke var blevet bevilget andre offentlige midler til redningen og/eller omstruktureringen af Ixfin.
- (40) Kuratoren bemærkede endvidere, at Ixfin den 23. juni 2006 fremlagde et udkast til en omstruktureringsplan for Sviluppo Italia SpA, men at denne plan ikke blev gennemført som følge af virksomhedens konkurs. Kuratoren vedlagde også en kopi til Kommissionen af dette udkast, der var blevet udarbejdet af en konsulent.

(41) For så vidt angår redningsstøttens størrelses forenelighed, tilsendte kuratoren Kommissionen de anmodninger om redningsstøtte, som Ixfin havde fremlagt for Sviluppo Italia SpA den 30. september 2005 og den 11. november 2005.

(42) Under henvisning til, at Kommissionen havde anmodet om 2004-regnskaberne for Pufin og Maxfin, sendte kuratoren en kopi heraf til Kommissionen.

(43) Med hensyn til iværksættelsen af statsgarantien understregede kuratoren, at banken den 3. juli 2006 havde anmodet ministeriet om at indløse det garanterede lån.

VI. ITALIENS KOMMENTARER TIL TREDJEMANDS BEMÆRKNINGER

(44) De italienske myndigheder fremsatte kommentarer til tredjemands bemærkninger. Myndighederne anførte, at de var i stand til at komme med bedre svar end i tiden forud for argumenterne i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

(45) Med hensyn til statsgarantien for et lån på 15 mio. EUR, som banken havde ydet, præciserede de italienske myndigheder det nedenstående.

(46) De italienske myndigheder anførte først og fremmest, at denne garanti begrænsede sig til et lån på 15 mio. EUR, og at garantien således ikke var blevet forhøjet til 17,3 mio. EUR. De understregede ligeledes, at redningsstøttens størrelse blev beregnet i henhold til formlen i bilaget til rammebestemmelserne.

(47) For det andet orienterede ministeriet ved brev af 21. april 2008 og af 30. oktober 2008 Kommissionen om, at banken den 3. juli 2006 havde iværksat garantien vedrørende lånet på 15 mio. EUR med tilskrivning af renter, hvilket i alt beløb sig til 15 154 457,72 EUR. De italienske myndigheder sendte ydermere et brev den 20. september 2006, hvoraf det fremgik, at økonomi- og finansministeriet havde betalt banken den 27. september 2006. Med denne betaling erhvervede ministeriet kreditorrettigheder på dette beløb i forhold til Ixfin.

(48) For det tredje fremsendte de italienske myndigheder en kopi af brevet af 30. november 2006, hvori ministeriet anmodede de kompetente myndigheder (her: distriktsadvokaten for Napoli) om at anmelde fordringen i overensstemmelse med artikel 93 i bekendtgørelse nr. 270 fra 1999.

(49) For så vidt angår Ixfins konkurs anførte de italienske myndigheder, at virksomheden siden erklæringen den

5. juli 2006 har været konkurs og stadig er det, og bekræftede kuratorens oplysninger herom. De italienske myndigheder anførte endvidere, at domstolens afgørelse er appelleret.

(50) Med hensyn til memorandummet vedlagde de italienske myndigheder ligeledes en kopi, idet de anførte, at memorandummet ikke indeholder bestemmelser om støtte til Ixfin.

(51) De italienske myndigheder har desuden tilsendt Kommissionen en kopi af udkastet til anmeldelse af omstruktureringsplanen, der ifølge Italien imidlertid ikke efterfølgende var blevet tilsendt Kommissionen, da domstolen officielt erklærede Ixfin insolvent.

(52) De italienske myndigheder fremsendte endvidere en kopi af låneaftalen mellem banken og Ixfin, hvoraf det fremgår, at lånet blev optaget den 30. december 2005 til en rente på 3,591 % (jf. betragtning 20 i nærværende beslutning) og ikke til en rente på 3,752 % som anført i punkt 15 i beslutningen om at indlede proceduren, der var baseret på de oplysninger, som indledningsvis var tilgængelige.

VII. FORHOLD, DER ER OPSTÅET EFTER INDLEDNINGEN AF DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

(53) I afgørelsen af 4. juni 2008, der blev meddelt den 15. juli 2008, stadfæstede appeldomstolen domstolens afgørelse og hermed også det forhold, at de materielle betingelser for at ændre konkursen til tvangsadministration ikke var til stede. Ministeriet har indbragt afgørelsen for kassationsdomstolen, Corte Suprema di Cassazione, der endnu ikke har truffet afgørelse i sagen.

(54) I denne forbindelse bemærker Kommissionen, at de nationale myndigheder i henhold til punkt 66 til 68 i Kommissionens meddelelse »Mod en effektiv gennemførelse af Kommissionens beslutninger, som pålægger en medlemsstat at tilbagesøge ulovlig og uforenelig statsstøtte«⁽⁸⁾ kun kan støtte videreførelsen af modtagerens forretningsaktiviteter, hvis dette muliggør en omgående og effektiv tilbagesøgning af støtten.

VIII. BESKRIVELSE AF STØTTEN

VIII.1 Klassificering som statsstøtte

(55) I EF-traktatens artikel 87, stk. 1, fastslås det, at statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

⁽⁸⁾ EUT C 272 af 15.11.2007, s. 4.

(56) Den garanti, der er stillet, og som begunstiger Ixfin, er ydet ved hjælp af midler fra den italienske stat i betragtning af, at Ixfin ikke har betalt en garantipræmie. Garantien gjorde det muligt for Ixfin at opnå et lån, som den særdeles kriseramte virksomhed ikke ville have kunnet opnå på anden vis uden statsgarantien. Det forhold, at der stilles en garanti for lånet, begunstiger derfor Ixfin ved hjælp af statsmidler.

(57) Redningsstøtte og omstrukturingsstøtte anses for at være de mest fordrejende former for statsstøtte, da de gør det muligt at støtte en virksomhed, der uden statens indgriben ville have trukket sig ud af markedet. Ixfin fremstillede og distribuerede elektroniske komponenter til både automobilbranchen og telekommunikationssektoren. Det drejer sig om produkter, der er genstand for samhandel inden for EU, og der er et grænseoverskridende marked for produkterne som fremhævet i de italienske konkurrencemyndigheders beslutning⁽⁹⁾. På udbetalingstidspunktet var det desuden Ixfins hensigt at genoptage produktionsaktiviteterne. Den fordel, som garantien har givet virksomheden, har således gjort det muligt for den at træffe foranstaltninger med henblik på at redde virksomheden og videreføre forretningsaktiviteterne i en vis periode. Det kan således konkluderes, at den pågældende støtte fordrejer eller i det mindste medvirker til at fordreje konkurrencevilkårene og er til skade for samhandelen mellem medlemsstaterne, idet den fremmer visse virksomheder.

(58) Desuden er der i punkt 3.2, litra a), i Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte i form af garantier⁽¹⁰⁾ (herefter benævnt »meddelelsen«) fastlagt en række betingelser for at udelukke, at en offentlig garanti udgør statsstøtte: Modtageren må ikke være en kriseramt virksomhed, garantien må højst dække 80 % af det udestående lån, og der skal betales markedspris for garantien. I den foreliggende sag dækker garantien hele det udestående lån, der er ikke betalt nogen garantipræmie, og som det fremgår i nedenstående afsnit VIII.2.1, er støttemodtageren en kriseramt virksomhed.

(59) Foranstaltningen udgør således statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

VIII.2 Statsstøttens forenelighed med fællesmarkedet

(60) Undtagelserne til EF-traktatens artikel 87, stk. 2, finder ikke anvendelse på den foreliggende sag. Eftersom hovedformålet med støtten er at genskabe virksomhedens rentabilitet på lang sigt er det, for så vidt angår undtagelserne til EF-traktatens artikel 87, stk. 3, kun undtagelsen i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), der kan finde anvendelse, idet denne undtagelse omfatter muligheden for at udbetale støtte til fremme af udvik-

lingen af visse aktiviteter eller udviklingen inden for visse økonomiske områder, under forudsætning af, at støtten ikke ændrer betingelserne for samhandelen på en måde, der er i strid med den almene interesse. Støtten kan kun anses for at være i forenelighed med fællesmarkedet i medfør af EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), hvis betingelserne i fællesskabets rammebestemmelser om statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder er opfyldt.

VIII.2.1. Godkendelse af statsstøtte til kriseramte virksomheder

(61) Under henvisning til punkt 9 i rammebestemmelserne anfører Kommissionen, at en virksomhed anses for kriseramt, når virksomheden ikke med egne finansielle midler eller med de midler, som virksomheden kan opnå fra ejeren/aktionærer og kreditorer, er i stand til at standse de tab, som uden de offentlige myndigheders indgriben næsten med sikkerhed vil medføre virksomhedens ophør på kort eller mellemlang sigt. I rammebestemmelsernes punkt 11 præciseres de sædvanlige tegn på, at en virksomhed er kriseramt, nemlig voksende underskud, faldende omsætning, voksende lagerbeholdninger, overskudskapacitet, faldende cash flow, stigende gældsætning, stigende finansieringsudgifter og faldende eller opbrugt nettoformue. Det fremgår af tabel 1, at mens gælden steg, faldt cash flowet, og omsætningen dykkede fra 104 mio. EUR til 3 mio. EUR i løbet af knap 17 måneder.

(62) Med henblik på rammebestemmelsernes punkt 10, litra c), betragtes en virksomhed også som kriseramt, når den efter de nationale regler opfylder betingelserne for konkursbehandling. I den foreliggende sag var der allerede i september 2004 tegn på, at virksomheden var insolvent, da den ikke var i stand til at opfylde sine forpligtelser. Italien har desuden bekræftet, at der blev udbetalt redningsstøtte inden anmeldelsen som følge af virksomhedens presserende likviditetskrav. Den 5. juli 2006 erklærede den kompetente domstol endelig Ixfin konkurs.

(63) I betragtning af det ovenstående fastslår Kommissionen, at Ixfin var en kriseramt virksomhed i medfør af rammebestemmelsernes punkt 10 og 11.

(64) I henhold til rammebestemmelsernes punkt 13 skal det dog understreges, at en virksomhed, der tilhører en koncern, normalt ikke kan modtage rednings- eller omstrukturingsstøtte, medmindre det kan påvises, at virksomhedens vanskeligheder hidrører fra virksomheden selv og ikke er et resultat af en vilkårlig omkostningsfordeling inden for koncernen, og at virksomhedens vanskeligheder er for alvorlige til, at koncernen selv kan løse dem.

⁽⁹⁾ Konkurrence- og handelsmyndigheden, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato — foranstaltning nr. 11479 af 5.12.2002, Pufin/Finmek Automotive-Nicofin.

⁽¹⁰⁾ EUT C 155 af 20.6.2008, s. 10.

(65) Ixfin tilhører Pufin-koncernen. Det bemærkes først og fremmest, at Ixfin allerede har udstående gæld på 3,7 mio. EUR til moderselskabet Maxfin. For det andet fremsendte de italienske myndigheder efter iværksættelsen af den formelle undersøgelsesprocedure regnskaberne for Maxfin pr. 30. april 2005, 30. april 2006 og 30. juni 2006 samt regnskaberne for Pufin pr. 30. juni 2004, 30. juni 2005 og 30. juni 2006. Pufins og Maxfins økonomiske resultater i perioden 2003-2005 er vist i tabel 2. Det fremgår af denne tabel, at hverken Maxfins eller Pufins økonomiske situation gjorde det muligt for disse selskaber at tilføre Ixfin de nødvendige midler i et omfang, der kunne sammenlignes med en af Italien udbetalt redningsstøtte. For det tredje har Ixfins datterselskaber ikke tilstrækkelige finansielle midler til at frigive de ressourcer, der er nødvendige for at redde Ixfin. Det kan således slutes, at hverken Pufin, eller Maxfin eller Ixfins datterselskaber var i stand til at finansiere redningen af Ixfin, og at Ixfins vanskeligheder således var for alvorlige til, at koncernen selv kunne afhjælpe dem.

Tabel 2

	(EUR)		
	2003	2004	2005
Maxfin	20 037 975	2 529 725	(997)
Pufin	12 710 759	(148 361)	(24 349)

(66) For at fjerne Kommissionens tvivl om, hvorvidt virksomhedens vanskeligheder hidrørte fra virksomheden selv og ikke var et resultat af en vilkårlig omkostningsfordeling inden for koncernen, fremsendte de italienske myndigheder først og fremmest oplysninger, hvoraf det fremgår, at virksomhedens vanskeligheder skyldtes forskellige faktorer, en nedgang i ordrer fra hovedsagelig virksomhedens største kunder og en stigende gældsætning, navnlig efter at virksomheden blev administreret af investoren i perioden marts-december 2004 (som beskrevet i betragtning 17 i nærværende beslutning). For det andet præciserede de italienske myndigheder, at moderselskabet, efter på ny at have opkøbt Ixfin, ikke har gennemført aktiviteter i form af en vilkårlig omkostningsfordeling inden for koncernen.

(67) På grundlag af de foreliggende oplysninger, fastslår Kommissionen således, at Ixfin opfylder betingelserne i rammebestemmelsernes punkt 13.

VIII.2.2 Redningsstøttens forenelighed med fællesmarkedet

(68) For at være forenelig med fællesmarkedet skal redningsstøtte opfylde de betingelser, der er fastsat i rammebestemmelsernes punkt 25.

(69) I medfør af rammebestemmelsernes punkt 25, litra a), skal redningsstøtte bestå af likviditetsstøtte i form af lånegarantier eller lån. I begge tilfælde skal lånet ydes til en rentesats, der mindst svarer til de satser, der gælder for lån til sunde virksomheder.

(70) For det første består redningsstøtten i den foreliggende sag af likviditetsstøtte (jf. betragtning 20 i nærværende beslutning). For så vidt angår rentesatsen bør Kommissionen revidere sine egne foreløbige konklusioner, hvorefter rentesatsen syntes at svare til den sats, der almindeligvis gælder for sunde virksomheder. Da den reelle rentesats for det lån, som garantien omhandler, faktisk lå på 3,591 %, hvilket skal sammenholdes med Kommissionens rentesats over for Italien på 4,08 %, konkluderer Kommissionen, at førstnævnte rentesats ikke svarer til den sats, der almindeligvis gælder for sunde virksomheder. Kommissionen fastslår derfor, at den til Ixfin udbetalte redningsstøtte ikke opfylder betingelserne i rammebestemmelsernes punkt 25, litra a).

(71) For så vidt angår betingelserne i rammebestemmelsernes punkt 25, litra b), fastslår Kommissionen, at disse betingelser er opfyldt i den foreliggende sag, da redningsstøtten er begrundet i alvorlige sociale vanskeligheder og ikke har urimelige, negative spillover-effekter i andre medlemsstater.

(72) I henhold til rammebestemmelsernes punkt 25, litra d), skal redningsstøtten være begrænset til, hvad der er nødvendigt for at holde virksomheden kørende i den periode, som støtten er godkendt for. Det nødvendige beløb bør tage udgangspunkt i virksomhedens likviditetsbehov som følge af tab. Ved anvendelse af formelen til beregning af virksomhedens cash flow-behov, som er anført i bilaget til rammebestemmelserne, bemærker Kommissionen, at støttebeløbet overstiger 10 mio. EUR, og at de italienske myndigheder ikke har fremlagt en tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor dette beløb svarer til det, der er fastslået som værende nødvendigt for at holde Ixfin kørende. Kommissionen fastslår således, at det er tilstrækkelig bevist, at det udbetalte støttebeløb er begrænset til det minimum, der var nødvendigt for at holde virksomheden kørende i redningsperioden, som fastslået i rammebestemmelsernes punkt 25, litra d).

(73) I henhold til punkt 25, litra e), i rammebestemmelserne skal støtten udbetales under overholdelse af reglen om engangsstøtte, jf. rammebestemmelsernes punkt 72 ff. De italienske myndigheder hævder, at reglen om engangsstøtte er overholdt, dvs. at virksomheden ikke har modtaget nogen form for rednings- eller omstrukturingsstøtte inden for de seneste ti år. På grundlag af de foreliggende oplysninger fastslår Kommissionen, at betingelsen i rammebestemmelsernes punkt 25, litra e), er opfyldt.

- (74) I den foreliggende sag i blev den periode på seks måneder, hvor der ifølge rammebestemmelsernes punkt 25, litra c), kan udbetales redningsstøtte, påbegyndt den 30. december 2005 og afsluttet den 30. juni 2006. I henhold til rammebestemmelsernes punkt 25, litra a), sidste sætning, skal ethvert lån tilbagebetales og enhver garanti ophæves senest seks måneder efter udbetalingen af den første rate til virksomheden. Desuden fastslås følgende i punkt 25, litra c), sidste sætning: »såfremt der er tale om ikke-anmeldt støtte, skal medlemsstaten senest seks måneder efter den første gennemførelse af en redningsstøtteforanstaltning tilsende Kommissionen en omstruktureringsplan eller en likvidationsplan eller dokumentation for, at lånet er blevet fuldstændig tilbagebetalt, og/eller at garantien er ophævet«. Rammebestemmelsernes punkt 26 indeholder en undtagelse til seks månedersreglen, som finder anvendelse, hvis medlemsstaten har fremlagt en omstruktureringsplan eller likvidationsplan inden for en periode på seks måneder. Der er ikke blevet fremlagt en omstrukturerings- eller likvidationsplan for Kommissionen inden for den ovennævnte periode. Garantien blev endvidere iværksat den 3. juli 2006, og Ixfin har overhovedet ikke tilbagebetalt det lån, der blev udbetalt. Den til Ixfin udbetalte redningsstøtte betragtes således som uforenelig med fællesmarkedet.

VIII.2.3. Omstruktureringsstøtte

- (75) Kommissionen kan ikke betragte redningsstøtten som en omstruktureringsforanstaltning. For det første er der ikke blevet fremsendt en omstruktureringsplan til Kommissionen. For det andet er redningsstøtten ikke i overensstemmelse med rammebestemmelsernes punkt 31 ff. om betingelserne for omstruktureringsforanstaltningers forenelighed med fællesmarkedet. Kommissionen er således ikke i besiddelse af andre oplysninger, der gør det muligt at betragte redningsstøtten som værende forenelig som omstruktureringsforanstaltning.
- (76) På grundlag af de oplysninger, der er forelagt Kommissionen i løbet af den formelle undersøgelsesprocedure, forholder det sig, for så vidt angår den påståede udbetaling af omstruktureringsstøtte, således, at alle betænkeligheder om, hvorvidt der er udbetalt omstruktureringsstøtte til Ixfin (jf. betragtning 32 i beslutningen), er ryddet af vejen. Eftersom det således ikke er fundet bevist, at der er blevet udbetalt omstruktureringsstøtte, vurderes det som værende uden betydning at foretage en bedømmelse af foranstaltningens forenelighed med fællesmarkedet.

IX. KONKLUSION

- (77) Kommissionen afslutter den formelle undersøgelsesprocedure, der blev indledt med beslutningen af 11. december 2007 om ulovlig redningsstøtte og påstået omstruktureringsstøtte.
- (78) Kommissionen konkluderer, at statsstøtten i form af en garanti for et lån på 15 mio. EUR, som Italien ulovligt

har bevilget Ixfin SpA i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, er uforenelig med fællesmarkedet. Italien skal tilbagesøge den uforenelige støtte hos støttemodtageren.

- (79) Med hensyn til beregningen af støttebeløbet henviser Kommissionen til punkt 4.1, litra a), i meddelelsen, hvorefter »en eventuel garant, der opererer under markedsøkonomiske forhold, ville kræve en høj præmie af kriserammede virksomheder på det tidspunkt, hvor garantien ydes, på grund af den forventede misligholdelsesgrad. Hvis der er særlig stor sandsynlighed for, at låntageren ikke vil kunne indfri lånet, eksisterer denne markedspræmie måske slet ikke, og under ekstraordinære omstændigheder kan garantiens støtteelement vise sig at være lige så høj som det beløb, der faktisk dækkes af garantien.«.
- (80) I lyset af Ixfins alvorlige økonomiske vanskeligheder på det tidspunkt, hvor garantien blev bevilget, fastslår Kommissionen, at det var højst usandsynligt, at virksomheden ville være i stand til at opnå et banklån på markedsvilkår uden statslig indgriben. Kommissionen konkluderer derfor, at støttebeløbet svarer til hele lånebeløbet.

- (81) Den formelle undersøgelse af den formodede omstruktureringsstøtte afsluttes, da det ikke er fundet bevist, at der er udbetalt omstruktureringsstøtte til Ixfin —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den statsstøtte i form af en garanti, som Italien ulovligt har bevilget i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, til garanti for det lån, som BancApulia ydede Ixfin den 30. december 2005, udgør statsstøtte og er uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

1. Italien skal tilbagesøge den i artikel 1 omhandlede støtte hos støttemodtageren.

2. Det beløb, der skal tilbagesøges, skal indeholde de renter, der er tilskrevet fra den dato, hvor beløbet blev stillet til disposition for støttemodtageren, indtil den dato, hvor beløbet faktisk er tilbagebetalt.

3. Beløbet beregnes med renters rente i overensstemmelse med kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 ⁽¹⁾.

4. Italien indstiller med virkning fra denne beslutnings vedtagelse enhver resterende udbetaling af den i artikel 1 omhandlede støtte.

⁽¹⁾ EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

Artikel 3

1. Tilbagebetalingen af den i artikel 1 omhandlede støtte iværksættes omgående og effektivt.
2. Italien garanterer, at denne beslutning gennemføres senest fire måneder efter dens meddelelse.

Artikel 4

1. Senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning, sender Italien Kommissionen følgende oplysninger:
 - a) det samlede beløb (hovedbeløbet og renter), der skal tilbagebetales af støttemodtageren
 - b) en detaljeret beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der allerede er truffet eller planlagt for at efterkomme beslutningen
 - c) dokumentation for, at støttemodtagerne har fået påbud om at tilbagebetale støtten.

2. Italien holder Kommissionen underrettet om udviklingen i de foranstaltninger, der på nationalt plan træffes for at efterkomme denne beslutning, indtil den i artikel 1 omhandlede støtte er fuldt tilbagebetalt. På Kommissionens anmodning giver den omgående oplysninger om de foranstaltninger, der allerede er iværksat eller er planlagt for at efterkomme denne beslutning. Italien giver tillige detaljerede oplysninger om de støttebeløb og renter, støttemodtagerne allerede har tilbagebetalt.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. oktober 2009.

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen
